

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 72 0 P 035315 17 Rev
Banjaluka, 20.2.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Darka Osmića kao predsjednika vijeća, Jadranke Stanišić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca, ZZ G. iz G., zastupane po punomoćniku, Š.M., advokatu iz G., protiv tuženog, Đ. M. iz G.K., zastupanog po punomoćniku, R.D., advokatu iz G., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 035315 15 Gž od 17.3.2017. godine, na sjednici održanoj dana 20.2.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 P 035315 13 P od 1.6.2015. godine, odbijen je zahtjev tužioca kojim je tražio da se tuženi obaveže da mu isplati 37.840,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate. Istom presudom tužilac je obavezan da tuženom, na ime troškova parničnog postupka, isplati 2.745,00 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 035315 15 Gž od 17.3.2017. godine žalba tužioca je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužilac revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i udovolji zahtjevu tužioca ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca kojim traži da se tuženi obaveže da mu na ime naknade štete isplati 37.840,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do isplate.

Ovako postavljen zahtjev tužilac zasniva na tvrdnjama: da je, kao zakupodavac, sa preduzećem F.Đ. d.o.o. iz G.K., kao zakupcem, zaključio ugovor o zakupu štale, broj 09/S-256/07 od 6.7.2010. godine na period od deset mjeseci, tako da je taj ugovor istekao 1.5.2011. godine; da je preduzeće F.Đ. d.o.o. iz G.K., čiji je vlasnik tuženi, po proteku ugovora o zakupu, 1.5.2011. g, nastavilo bespravno da koristi štalu tužioca, odlažući u nju slamu i sijeno; da se 1.1.2013.

godine desio požar u kojem je izgorjela štala, jer da su djeca palila petarde u neposrednoj blizini štale usljed čega se zapalilo sijeno; da je tuženi, Đ.M., kao vlasnik preduzeća F.Đ. d.o.o. iz G.K., odgovoran, u smislu odredba člana 173. i 174. Zakona o obligacionim odnosima, jer da je u štali tužioca držao zapaljiv materijal, slamu i sijeno.

Po provedenom postupku, prvostepeni sud je utvrdio: da među parničnim strankama nije sporno, da su, tužilac kao zakupodavac i farma tuženog, P. F.Đ. d.o.o. iz G.K., kao zakupac, zaključili ugovor o zakupu štale, vlasništvo tužioca, 6.7.2010. godine na period od deset mjeseci i da je taj ugovor istekao 1.5.2011. godine; da se 1.1.2013. godine desio požar u kom je izgorjela štala; da su požar izazvala djeca, koja su u neposrednoj blizini štale palili petarde, usljed čega se zapalilo sjeno i slama farme tuženog, preduzeća F.Đ. d.o.o. iz G.K.; da je naredbom Okružnog tužilaštva Banjaluka broj T 13 0 Ktm 0014890 13 od 18.2.2013. godine tužilaštvo odustalo od zahtjeva za pokretanje krivičnog postupka protiv maloljetnog I. D., jer da u vrijeme krivičnog djela nije navršio 14 godina; da je tužilac podnio tužbu prvostepenom sudu 23.7.2013. godine.

Temeljem ovakvog činjeničnog utvrđenja prvostepeni sud je zaključio, da zahtjev tužioca nije osnovan, pa je stoga sudio tako, što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Iz razloga odluke prvostepenog suda proizilazi, da tužilac nije dokazao da je za pričinjenu štetu kriv tuženi, u smislu odredaba člana 154. u vezi sa članom 177. Zakona o obligacionim odnosima, jer da je tuženi prestao da koristi objekat dvije godine prije nastalog štetnog događaja, kao i da su štetu pričinila treća lica, tako što su palila petarde u neposrednoj blizini štale.

Drugostepeni sud je prihvatio zaključak prvostepenog suda da zahtjev tužioca nije osnovan, pa je stoga sudio tako, što je donio odluku kao u izreci drugostepene presude.

Iz razloga odluke drugostepenog suda proizilazi, da je tuženi bio u posjedu štale i nakon 1.5.2011. godine, pa i u vrijeme štetnog događaja, 1.1.2013. g, jer da iz provedenih dokaza proizilazi, da je u momentu izazivanja požara, u štali bila slama i sijeno.

No, po ocjeni drugostepenog suda, tuženi nije odgovoran za pričinjenu štetu prouzrokovanu požarom na štali, u smislu odredaba člana 177. Zakona o obligacionim odnosima, jer je šteta nastala isključivo radnjom trećeg lica, u ovom slučaju djece koja su u neposrednoj blizini palila petarde i na taj način prouzrokovali požar na štali.

Odluke nižestepениh sudova su pravilne ali iz drugih razloga.

Odredbama člana 154. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/93, 3/96 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO) je propisano, da ko drugome prouzrokuje štetu, dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice (stav 1).

Za štetu od stvari ili djelatnosti, od kojih potiče povećana opasnost štete za okolinu, odgovara se bez obzira na krivicu (stav 2).

Kada se ima u vidu, da tužilac zahtjev iz tužbe zasniva na tvrdnjama: da je, kao zakupodavac, sa farmom tuženog, preduzećem F.Đ. d.o.o. iz G.K., kao zakupcem, 6.7.2010. godine zaključio ugovor o zakupu štale broj 09/S-256/07 na period od deset mjeseci; da je taj ugovor istekao 1.5.2011. godine; da je farma tuženog, P. F.Đ. d.o.o. iz G.K., nakon 1.5.2011. godine nastavila da koristi štalu u kojoj je odlagala slamu i sijeno; da je 1.1.2013. godine na štali izbio požar, tako što su djeca palila petarde, te zapalile sijeno, ovaj sud nalazi, da je

osnovan prigovor tuženog, Đ.M. da između njega i tužioca, s aspekta postavljenog zahtjeva za naknadu štete, nema materijalnopravnog odnosa.

Naime, nije sporno, da je tužilac kao zakupodavac, sa preduzećem F.Đ. d.o.o. iz G.K., kao zakupcem, zaključio ugovor o zakupu štale, broj 09/S-256/07 od 6.7.2010. godine na period od deset mjeseci, tako da je taj ugovor istekao 1.5.2011. godine.

Kod nesporne činjenice, da se u momentu izbijanja požara, 1.1.2013. godine, u štali nalazila slama i sijeno preduzeća F.Đ. d.o.o. iz G.K., čiji je vlasnik tuženi, nema sumnje, da je preduzeće F.Đ. d.o.o. iz G.K., po proteku ugovora o zakupu, 1.5.2011. g, nastavilo da koristi štalu tužioca odlažući u nju slamu i sijeno.

Kako tužilac nije dokazao, da se protivio da P. F.Đ. d.o.o. iz G.K.nakon isteka ugovora o zakupu 1.5.2011. godine koristi zakupljenu štalu, ima se uzeti, da je ugovor o zakupu štale zaključen između tužioca i P.F.Đ. d.o.o. iz G.K., prećutno obnovljen u smislu odredaba člana 33. Zakona o zakupu poslovnih zgrada i prostorija ("Službeni glasnik SR BiH", br. 33/77).

Kada se ima u vidu, da je odredbama člana 581. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17./93, 3/96 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO) propisano, da je zakupac dužan upotrebljavati stvar kao dobar privrednik odnosno dobar domaćin i samo onako kako je određeno ugovorom ili namjenom stvari, onda je, s aspekta postavljenog zahtjeva za naknadu štete, u materijalnopravnom odnosu sa tužiocem, preduzeće F.Đ. d.o.o. iz G.K., a ne tuženi, Đ.M., kao vlasnik tog preduzeća.

Kod takvog stanja stvari, osnovanim se ukazuje prigovor tuženog, Đ.M. da nije pasivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari i da je iz tih razloga zahtjev tužioca za naknadu štete, kojim traži, da mu tuženi, Đ. M. naknadi pričinjenu štetu, neosnovan u smislu odredaba člana 154. ZOO.

Obzirom da se revizijom tužioca ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost odluke drugostepenog suda kojom je žalba tužioca odbijena i prvostepena presuda potvrđena, valjalo je primjenom člana 248. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS", br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić

